

תת"ע 2466/01/14 - מדינת ישראל נגד יהב מני

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תתע"א 2466-01-14 מדינת ישראל נ' יהב מני
בפני כב' השופט - ס. נשיאה יהושע צימרמן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יהב מני

הנאשם

הכרעת דין

כתב האישום ומהלך הדיון

בהתאם לעובדות המצוינות בכתב האישום נהג הנאשם ברכב בהיותו שיכור. מעובדות כתב האישום ובהמשך לתוצאות בדיקת הינשוף עלה כי בגופו של הנאשם נמצא אלכוהול בריכוז של 380 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף.

בדיון אשר התקיים ביום 8.5.14 הודיע עו"ד גורביץ' בשם הסניגור: "**הנאשם כופר בשכרות, בכיול המכשיר, בתקינות המכשיר. מבקש לחקור את עורך התע"צ.**" והתובעת ביקשה "**לתקן את כתב האישום ולהוסיף תע"צ והחומרים הנלווים, יומן הפעלה ותעודת בלון.**"

מטעם המאשימה העיד, עורך כתב האישום, המתנדב אשר זילברשפורן ושוטרת התנועה גב' ליטל אשכנזי וכן מר אבנר ברזילי ממעבדת מכשור ואכיפה במשטרת ישראל והוגשו: הזמנה לדיון, דו"חות פעולה, דו"ח עיכוב, הודעה לנאשם, תע"צ ונספחים, דין וחשבון על בדיקת שכרות באמצעות ינשוף, פלטי ינשוף, העתקי בדיקות כיול, תעודת בלון ותחקור חשוד.

מטעם ההגנה העידו הנאשם, חברו מר ארז נקש ומומחה מטעמה, ד"ר דריו ורטניק והוגשו: חשבונית מס שהוצאה במוקד הרפואי, גיליון רפואי וטופס ביקור אחות וכן חוות דעת מומחה.

טענת הגנה

בבסיס האישום, כאמור, עומדת בדיקת הנאשם באמצעות מכשיר הינשוף אשר הראה תוצאה של 380 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף. לאחר בדיקת הינשוף, סר הנאשם, לדבריו, באופן עצמאי לבית החולים כדי למסור דגימת דם, ועיקר טענת ההגנה מתבססת על תוצאות בדיקת הדם אשר נערכה כ- 3 שעות ו- 15 דקות לערך לאחר בדיקת הינשוף. מטעם ההגנה העיד, כאמור, מומחה ההגנה אשר ערך חישוב בהתבסס על נוסחת וידמרק (אשר תואר לקמן) ובהתבסס על גרסת הנאשם. מסקנת החישוב היתה שבזמן בדיקת הינשוף לא היה בגופו של הנאשם אלכוהול.

קו ההגנה העיקרי, כפי שבא לידי ביטוי במהלך המשפט ובעיקר בסיכומי הסנגור, לא כלל תקיפה ישירה של תוצאות מכשיר הינשוף, אלא נטען כי, לאור החישוב דלעיל ולאור בדיקת הדם שהנאשם ביצע, לא היה אלוהול בגופו של הנאשם בעת בדיקת הינשוף, וממילא הוכחה אי תקינותו של מכשיר הינשוף.

דין והכרעה

תקינות מכשיר הינשוף והפעלתו

בפני בית המשפט העידה מפעילת הינשוף, הוגשו המסמכים המתעדים את אופן ההפעלה בהתאם לנהלים, וכן הוגשו פלטי המכשיר המעידים על תוצאות בדיקת המכשיר. בנוסף העיד איש מעבדת המכשור במשטרת ישראל אשר הגיש את המסמכים המעידים על תקינות המכשיר. בהמשך לעדויות ולמסמכים האמורים, לא נמצא פגם בתקינות המכשיר והפעלתו. הסנגור, כאמור, לא תקף בסיכומיו את תקינות המכשיר והפעלתו בתקיפה ישירה אלא ביקש, באמצעות נוסחת וידמרק ובאמצעות בדיקת הדם דלעיל, להוכיח את אי תקינות המכשיר. לפיכך, אם בית המשפט ידחה את טענות ההגנה, המסקנה המתבקשת תהיה קבלת תוצאות מכשיר הינשוף והרשעת הנאשם על פיהן.

נוסחת וידמרק

במסגרת חוות דעת מומחה ההגנה, התבסס המומחה ד"ר ורטניק על נוסחה אשר הפסיקה התייחסה אליה כמיושנת ובלתי מקצועית. למרות אמירותיו הברורות של בית המשפט המחוזי בעניין, חזר המומחה והשתמש בנוסחה זו.

המומחה אף נשאל על ידי הסניגור בחקירה החוזרת: **"האם יש שיטה אחרת חוץ משיטת החישוב שאותה אומר"** והשיב: **"לא"**.

כיצד המומחה לא נרתע מלהשיב תשובה חד משמעית ואולי כה מופרכת מיסודה לנוכח פסיקת בית המשפט המחוזי (כב' השופט כספי) בעניין ת"פ **2892-07-10** מ"י נ' טל מור?:

"היצמדות לנוסחת וידמרק הישנה, הנשענת על ממוצע ואיננה מדויקת בהתחשבות בנתונים ספציפיים, כפי שעשו מומחי ההגנה לוזנסקי, (שהעיד) וורטניק, (אשר העיד בתיק שבפני י.צ.) בחוות-הדעת שחיברו, נראית בעיניי מוזרה... תמוה בעיניי, כיצד מתעלם לוזנסקי, במשפט זה, מעמדת החוקר Mozayani, שכתב מאמר אודות התמורות שחלו בנוסחת וידמרק במהלך השנים שמאז 1932 ועל שיטות חישוב של ריכוז אלוהול בדם, מתקדמות ומדויקות יותר מאותה נוסחה ישנה."

גרסת הנאשם.

אף אם נקבל את נוסחת וידמרק, אין בכך כדי לקבל את טענות ההגנה. לשיטתו של ד"ר ורטניק הנוסחה מתארת את קצב הסילוק הממוצע של אלוהול מגופו של נבדק, ובהינתן זמן שתיית האלוהול, וכמותו, סובר המומחה שניתן לחשב ולקבוע את ערכי האלוהול בגוף הנבדק בזמן נתון. ד"ר ורטניק הסתמך על גרסת הנאשם כי שתי **"כוס בירה 4 שעות לפני הבדיקה"** (חו"ד מומחה ההגנה ע' 2) ומשכך הגיע למסקנה כי בעת בדיקת הינשוף כבר לא היה אלוהול בגופו. נמצאנו למדים כי כדי לקבל את מסקנת ד"ר ורטניק עלינו לאמץ ללא עוררין את גרסת הנאשם בדבר מועד שתיית האלוהול וכמות השתיה, ואולם גרסה זו של הנאשם עומדת בסתירה לבדיקת הינשוף אשר, כשלעצמה, לא נסתרה ולא

נטענה כנגדה, ישירות, כל טענה. משגרסת הנאשם בדבר מועד וכמות שתיית האלכוהול, אינה יכולה, כמובן, לעמוד מול תוצאות המכשיר, שלא נמצא כל פגם בתקינותו ובהפעלתו, נשמטה הקרקע מתחת יישומה של נוסחת וידמרק.

בדיקת הדם

לגרסת ההגנה, הנאשם ערך בדיקת דם לאיתור אלכוהול בגופו כ-3 שעות לאחר בדיקת הינשוף. בתעודה הרפואית מהמרכז הרפואי "אסף הרופא" צוין כי קיים אלכוהול בגופו ונרשם: **"רמת בדם 12.5...רמה נמוכה"**. נתון זה, אשר הובא ע"י ההגנה, סותר את טענת ד"ר ורטניק. לשיטתו, בעת בדיקת הינשוף, רמת האלכוהול בגוף הנאשם היתה "0" ועל כן וודאי שבעת בדיקת הדם שנערכה 3 שעות מאוחר יותר, התוצאה היתה אמורה להראות כי אין כל אלכוהול בגופו.

המומחה ניסה להשיב בעניין ולטעון כי קיים טווח טעות אף במכשור בבית החולים. תשובותיו בעניין זה תמוהות והינן בגדר אמירות סתמיות ולקוניות ולא נתמכות בכל אסמכתא. לטעמי, אמנם סביר שקיים טווח טעות כלשהוא, כמו לכל מכשיר, ואולם בלתי סביר שבשל המצאות טווח טעות, בדיקת דם, בביה"ח, תאתר אלכוהול כאשר **אין בדם כל אלכוהול**: טווח טעות-כן, יש מאין-לא. הדבר תמוה שבעתיים לנוכח קביעת המומחה כי בדיקת הדם אשר נערכה לנאשם מדויקת יותר מבדיקת הינשוף, באומרו: **"הבדיקה בבית חולים היא מאוד חשובה ותמיד הבדיקה בבית חולים היא מחמירה, חייבים לבדוק אם פציאנט מסוים נכנס לחדר מיון עם רמה מסוימת של אלכוהול, במידה ופציאנט נכנס לחדר ניתוח עם איזה אחוז אלכוהול יכול להכניס אותו לסכנת חיים"**. (עמ' 17 ש' 22-20). אם כן, כיצד טוען המומחה באותה נשימה כי גם אם לנאשם לא היה כל אלכוהול בדמו ייתכן ובדיקת הדם בבית החולים תציג תוצאה שיש אלכוהול בדמו? תשובות אלו, שלא נתמכו בכל אסמכתא, יכולות להצביע על מגמתיות בעדותו של המומחה.

בשולי הדברים אוסיף כי בדיקת הדם ותוצאתה דווקא מלמדים כי בזמן בדיקת הינשוף היה אלכוהול בגופו של הנאשם, ובכמות רבה יותר מאשר בזמן בדיקת הדם.

בגופו של הנאשם התרחש תהליך של פירוק האלכוהול, אולם לא ניתן לדעת במדויק את קצב הפירוק בהעדר נתוני אמת אודות כמות השתייה, זמן השתייה וסיומה, ההשלכה של העדר אכילה במשך שעות רבות על קצב הפרוק, ועוד. כל אלו משליכים על קצב פרוק האלכוהול ויכולים להסביר את היחס שבין תוצאות בדיקת הינשוף לתוצאות בדיקת הדם בחלוף למעלה מ-3 שעות.

הסתמכות על מומחה ההגנה

ד"ר ורטניק נחקר בחקירה הנגדית וממנה עלה כי אין ולו פסק דין אחד המקבל את טענותיו. ראינו לעיל את פסיקת בית המשפט המחוזי בעניין מור (ת"פ 10-07-2892). לכך אוסיף פסק דין מיום 6.10.14 בתיק תת"ע 12-07-2377 בו סקר בית המשפט שם 10 פסקי דין בהם נדחו טענות מומחה ההגנה. בתיק האמור צעד המומחה בדרך בה הלך בתיק זה והשתמש בנוסחת וידמרק תוך אימוץ גרסת הנאשם בכל הנוגע לכמות שתיית האלכוהול וזמנה. אף שם הגיע המומחה למסקנה כי **"בהתחשב בסילוק האלכוהול מהגוף היתה צריכה להתקבל תוצאה של כ-0 אחוז מיקרוגרם..."** (עמ' 47 ש' 2-1). ואולם בית המשפט דחה זאת באמרו: **"אין לעד כל דרך מקצועית לקבוע כי כמות האלכוהול לה טוען הנאשם כי שתייה היא אכן הכמות ששתה ועל כן אין לבסס רק על כך קביעה שבמומחיות"** (שם ש' 22-20). לסיכומי של דבר, קבע שם בית המשפט כי **"עדותו של מומחה ההגנה בבית המשפט היתה רצופה"**

עמוד 3

השערות וטיעונים בלתי מבוססים (שם ש' 31-32). אין לי אלא להצטרף אף בתיק זה לקביעות אלו המתאימות אף לענייננו.

ד"ר ורטניק ביקש להשיב לטענה ולפיה לא אותר ולו פסק דין אחד המקבל טענותיו וזאת למול פסקי דין רבים הדוחים טענותיו ומקצועיותו בהיבטים שונים. תשובתו הסתמית כי תיקים רבים נסגרו לאחר ובשל חוות הדעת, מוטב לה שלא תטען, ודאי בהעדר כל אסמכתא לאמרה זו.

לנוכח כל האמור ובשים לב לכך שלא נמצא כל פגם במכשיר הינשוף ובהפעלתו, ומנגד נדחו טענות ההגנה אני מרשיע את הנאשם בנהיגה בשכרות, עבירה על סעיף 62(3) לפקודת התעבורה.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ה , 21 אפריל 2015, במעמד הצדדים